

מסורת הש"ס

(א) [מנחות יא.], (ב) זבחים
 כה., (ג) זבחים לב., (ד) [שם],
 (ה) [לקמן ט: זבחים כה.
 ע"ש], (ו) חגיגה כג: פסחים
 יט. עדיות פ"ח מ"א, (ז) [ז"ל
 הקולות], (ח) [בבב רש"ש],

תורה אור השלם

1. וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמִּשִּׁיחַ
מִדָּם הַפֶּהַר וַיִּהְיֶה אֹתוֹ אֵל
אֱהֹל מוֹעֵד: וַיִּקְרָא ה'
2. וַנִּתֵּן הַכֹּהֵן מִן הַדָּם עַל
קַרְנוֹת מִזְבֵּחַ קִטְרֹת הַזֹּסִיִּם
לִפְנֵי יְיָ אֱשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד
וְאֵת כָּל דָּם הַפֶּהַר יִשְׁפֹךְ אֵל
יְסוֹד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר
פָּתַח אֱהֹל מוֹעֵד:

וַיִּקְרָא ד' 3. וַלְקַח מֵלֵא הַמַּחֲתָה גְחָלֵי אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּנְיָ וּמֵלֵא חֲמִנֵי קִטְרֹת סָמִים דָּקָה וְהִבֵּיאָה מִבֵּית לַפָּרֶכֶת: 4 וְהִבְיָאָה אֶל בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים וְקִמֵּץ מִשֹּׁם מֵלֵא קִמְצוּ מִסֵּלֶתָהּ וּמִשְׁמָנָה עַל כֹּל לִבְנֵיהָ וְהִקְטִיר וַהֲבִיחָה אֶת אֲבֹרֹתֶיהָ הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א [רש"י ד"ה והכא נמי
 מהניא מחשבה וכו' לאיתוי
 הבא בחפניו. נ"ב עי' רש"א
 וס"י:]

תום' ישנים

[illegible]

וְדַקְיָה לְקוֹמָן דְּרֹפְיָה דִּמְנָא. קִי"ל בְּמַסֶּכֶת מַנְחוֹת (דף טו.)
 שֶׁהַקּוֹמָן טַעֲמוֹ מִתֵּן כְּלִי וְקוֹמָן מִתּוֹךְ כְּלִי זֶה וּמִקֶּדְשׁוֹ לְתוֹךְ כְּלִי אֲחֵר
 וְחָס לֹא נִתַּן בְּשָׁלְוִי וְנִתַּן דְּרֹפְיִי וְדַקְיִי מִהוּ: טַעְפוּס. לְשׁוֹן דָּבָר
 אֶחָד צְבִוּיָּה מִעֵט מִכּוּ עַל הַלִּטְפֹּת אֲטַפּוֹן (אֲבוֹת פ"ב מִשְׁנָה ו'): נִשְׁפָּךְ
 הַדָּם עַל הָרֶפֶס, וְלֹא נִתְקַבַּל בְּכָלִי:

מן הדלי כו'. משנה היא לעצמה

בצפרק אחר (דף לז.) ואינן זו בלד זו
ושמיהן במסכת זבחים: **מנא הני**
מיני. דבעינן שירד מזולת בהמה
לכלי: **מדס הנפש.** דס קילוח
גושפש יזאלה צו: **גורעין.** אות
ממיתה זו ומוסיפין על חיבה זו
ודורשין: **חישב בחפינה קטורה.**
על מנת להקטירה למחר: **מי יליף**
מנא מנא ממנה. מה ההם מהניא
ממחשבה בקמיאתה דנפקא לן במנחות
(דף פג.) מזאת התורה לעולה ולמנחה
וגו' הוקשו לשלמים מה שלמים
ממפגלין ומתפגלין אף ממנה וכו':
והכא נמי מהניא מחשבה. בחפינה
אזל לא. והכא ליכא לאקשווי היינו הך
כדבארש' לעיל דהבזו מרזייהו צניי הוו
לבוה בחד טעמא א' לאיתויי הבז בחפניו
כדדחתם בקומצו אכל הך מילתא
כדבארש' אחריתי היא ואי נמי לא דרשי גזירה
שאה לעינן בקומצו דילמא דרש' לה
לענין מחשבה: **פוסל אם כולם.**

שזו היא מאחת עשרה מעלות שנאמרו
בצוממך בקדש (תגובה דף כ:) שהכלי
מתקרב כל מה שבתוכו להיות רחלו
נגע זכור: קס"ד מדפסיל טבול
יוס. אלמא קידשה הכלי קדושת
ההוא פסלה נמי לינה ויזין דפסלה
ההוא פסלה נמי מחשבת לינה כשאינה
להקטירה למחר. וקשיא לי דשקיה
למחשבתין דמעילה (דף י.) דתנן זה
בהדיא הקומץ והקטורת ומנחת
הכנים מועלין זהן משהוקדשו קדשו
בכלי הוכשרו ליפסל בטבול יוס
ובמחוסר כפורים וצלינה והכל דחיק
לנחיתויי בקא קס"ד מטבול יוס:

35

גמ' באידן: **א**ן דימא בבלי שרת דמי וא פסולא. תימא
ואמר לעיל משום ללא אפשר ואי ידיו כלי שרת דמו ועייל בחפץ
לקטורת ליפול על הרצפה והמחמה שאמר עדיין בידי ולישקלא ל
הגחלים כיון דידיו כלי שרת דמי ו"ל פסולא אח"ל דידיו כלי ש
ארעא לעשות כן לכתחילה בכל שנה ושהא יחשב מלך

מִי יֵיךְ מֶלֶךְ מֶלֶךְ מִחֲתָם. פִּרְשֵׁי וּמִנַּחַם מִתְפַּלֵּת בְּקִמְיָהּ דִּלְפִּי וּמִתְפַּגְלִין וְתִמְנָה לִי וְהֶאֱמַרְיִן בְּפֶרֶק אֲחִירוֹ מִקּוֹמֶן (וְצִמְזִים דָּף לִפְרֶשׁ דִּפְשֵׁטֹא לִיָּה דְשִׁיךְ זֶה פִּיגוּל זֶה־לִּיכְתָּה וְזֶה־קִּטְרַתָּה לְמִדֵּי יִכְיוֹן דְּכָל הֵי עֲבֻדוֹת דְּמִו לְגַמְרִי לַעֲבֹדֶת הַמִּמְנָה וְאַעֲ"ג דְּלֹא אִיזִי שֶׁרָאָל לְהִקְרִיב אֶת קִרְבָּנֵיהֶם (וְיִקְרָא י) וְדִרְשִׁינן מִיָּמִיָּה זֶה בְּכוֹר מִעֶשֶׂר שָׁל מִזֹּרֵעַ דְּמוּחַת בְּפֶרֶק הַקּוֹמֶן רַבָּה (מִנַּחֲמֹס דָּף כח.) דְּבִצְעִין לְשִׁמּוֹ וְיוֹמוֹת לְהִקְרִיב אֶת קִרְבָּנֵיהֶם נִפְקָא דְּלִירוֹי נִמְיִי אִקְרִי קִרְבֵּן בְּרַכְמִיָּה שֶׁשֶׁמֶאִי (וְצִמְזִים דָּף עז:) כֵּל קִרְבָּנֹס (בְּמַגְדֵּשׁ יח) לִירוֹת לֹג שֶׁמֶן שֶׁלֵּי הַקִּטְרָה וְלֹא מִיִּצְעִיא לִיָּה הֵכָּה אֱלָּא אִי חֲשִׁיבָא חֲפִינָה עֲבֻדָּה כְּמוֹ בְּצֹנֶה שֶׁהִשְׁמִיעָה הִיא מִפְרֶשֶׁת חֶלֶק גְּזוּהַּ הָדֵם מִחֶלֶק הַדִּיּוֹט כִּךְ קִי דִּלְפִּיָּו מֵהַ שֶׁשֶׁאֵשָׂר בְּמַחֲתָה הוּא חֶלֶק גְּזוּהַּ וְצִפְעֹס אַחֲרֵת מִקְרִיבֵי וְפִשְׁטִין רַב שִׁמְיִי בַר אֲשִׁי מִדְּפִסְלָה זֶה לִיָּה פִסְלָה זֶה מַחֲשָׁבָה כְּלָלִי **מִדְּפִסְרִיל** לִיָּה מִבּוֹר יוֹם פִּסְלָה בַּה יִצְיָנָה. תִּימָנָה הָאֲמַר בְּפֶרֶק דִּזֶּה לִיָּה שֶׁשְׁרִי הִיּוּ מַסְחִין אוֹתָהּ כֹּל הַשָּׁנָה כּוֹלָה יִלֵּל זֶה לִיָּה אֲזַל הָאִי דִּהֲכָא מִדְּאוּרִימְתָּא כְּמוֹ שֶׁאֲפָרֶשׁ הַקֶּסֶף רִשִׁי וּמִמְנַמְיִין דְּפ"ב דְּמַעֲלִיָּה (דָּף י) דְּקִמְיִי בְּדִידִי הַקּוֹמֶן וְהַלְבוֹשֶׁר וּמִשְׁהוּקְדֻשׁ קִדְשׁוֹ בְּכָלִי הוֹכְשֵׁרוֹ לִיִּפְסֵל בְּצֻבּוֹל יוֹם וְצִמְחוֹסֶר כֶּפֶר

ורבנו, ורבי'א פיר דלכא יל' נע לאחיו מוטו דמיירי בקטרוס של כל הטעם מדקתי הוטו קדשו
 וקדש כל שיה, אלז קדש מסייג בקטרוס של יום הספורים דעריק איהו כלי אהל מוטו לז
 קדש, אלז קדש דהא חמייא כליג, ועד דומע דמלגס מרדכינא בתלמי של יום"ז דמחמט
 רשמיא לעיל [ומד, 13]. אך קשה קמל דמחמט דחמייא קדשי כמו לז שיה, ועוד דסוף סוף טומה בכך
 מ"ס פסח'א נע צינת, קדש קטריי איהו קטרוס שפסול טעמו יום שמשמטת מנחמטא דמחמטין פ"ק
 יפירות'א דמחמטא, וקשה דחמייא עתיק מוטו כז' היינו מרדכינא דמחמטין פ"ק דמחמטין
 איהו דחמייא דמחמטין טעמו יום"ז צירוף דמחמטין על חמייא נפסוק יום צירוף. איהו מוטא
 דיהו כלל מחמטא אפילו ליפסל, אלז ש"מ דשייכא איהו מחמטא נפסול, איהו י"ל דלא אטריק איהו
 דיהו מחמטא ד[ומד] וקדש נפסול קמין" צירוף דחמייא [וד, 14]. וברייניה פסח'א פסח'א איהו

הוציאו לו פרק חמישי יומא

וּדְבָקִים לְקוֹמָן דְּרֹפְנִיה דְּמֵנָא. קִי"ל בְּמַסַּכְתָּ מַנְחוֹת (דף טו.)
שֶׁהַקּוֹמָן טַעֲמוֹ מֵתָן כְּלִי וְקוֹמָן מִתּוֹךְ כְּלִי זֶה וּמִקֶּדְשׁוֹ לְתוֹךְ כְּלִי אֲחֵר
וְחָס לֹא נִתַּן בְּשָׁלְוִיו וְנִתַּן דְּרֹפְנִיו וְדִבְקוֹ מֵהוּ: טַפּוּס. לְשׁוֹן דָּבָר
אֶחָד צְבֻרָה מִעֵט מִכּוּ כִּמוֹ עַל הַלִּטְפָּת אֲטַפּוּךְ (אֲבוֹת פ"ב מִשְׁנָה ו'): נֶשֶׁךְ
הַדָּם עַל הָרֶפֶס, וְלֹא נִתְקַבַּל בְּכָלִי:

רב פפא⁶ *דבקה לקומין בדופניה דמנא
 מאי תוך כלי בעינן והא איכא או דילמא
 הנחה בתוכו כתקנו בעינן והא ליכא תיקו
 בעי מר בר רב אשי² אפכיה למנא ודבקה
 לקומין בארעיתיה דמנא מהו הנחה בתוכו
 בעינן והא איכא או דילמא הנחה כתקנו
 בעינן וליכא תיקו בעי רב פפא מלא חפניו
 שאמרו מחוקות או גדושות א"ל רבי אבא
 לרב אשי ת"ש³ מלא חפניו שאמרו לא
 מחוקות ולא גדושות אלא טפופות תנן
 התם⁴ גושפך הדם על הרצפה ואספו פסול
 מן הכלי על הרצפה ואספו כשר מה"מ
 דת"ר⁵ ולקח מדם הפר מדם הנפש ולא
 מדם העור ולא מדם התמצית מדם הפר דם
 מהפר יקבלנו דאי סלקא דעתך מדם הפר
 מדם ואפילו מקצת דם והאמר⁶ רבי יהודה
 המקבל צריך שיקבל את כל דמו של פר
 שנאמר⁷ ואת כל דם הפר ישפוך אל יסוד
 מזבח אלא ש"מ מאי מדם הפר דם מהפר
 יקבלנו וקסבר גורעין ומוסיפין ודורשין בעי
 רב פפא ונתפור הקטורת ממלוא חפניו מהו
 ידו כצואר בהמה דמי ופסולה או דילמא
 ככלי שרת דמי ולא פסולה תיקו בעי רב
 פפא חישב בחפינת קטורת מהו מי אמרינן
 יליף⁸ מלא⁹ מלא ממנחה מה התם מהניא בה
 מחשבה הכא נמי מהניא בה מחשבה או
 לא א"ל רב שימי בר אשי לרב פפא ת"ש
 הוסיף רבי עקיבא¹⁰ * (הקומין) והקטורת
 והלבונה והגהלים שאם נגע טבול יום
 במקצתן פסל את כולן קא סלקא דעתך
 מדפסל טבול יום פסלה נמי לינה ומדלינה
 פסלה הפסלה נמי מחשבה בעי רב פפא
 חישב

שב

מת.

עין משפט
נר מצוה

א ב מיי פֿראַ מהל' פֿסול
מקדשן ה' עה:
ג מיי פֿראַ מהלכות עזרות
יוה"כ ה' א:
ד מיי פֿראַ מהלכות פֿסול
מקדשן הלה עה:
ה שם הלה עו:
ו מיי פֿראַ מהלכות
מעשה הקדשנות הלה
ח:
ז מיי פֿראַ מהלכות
עזרות יום הכפורים
הלה עה:
ח מיי פֿראַ מהלכות טומאת
אוכלין הלה עו:
ט מיי פֿראַ מהלכות עזרות
יוה"כ הלה עו:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

דרכיקה לקומץ בדפניה דמנא
 בארעיתו מוה' ועלו
 תבוקו, תניא שלא תפניו לא
 מחזקות ולא גדרשות (ולא
 אצלן) טפלות. תנין ההם
 [שלא] דהם תנין גזאר לא
 פר לא הרעצה ואספן סטול
 כ' מנא ל' דתמו ר' ולקח
 מום דפר, (ויסמך הנשאל לא
 מהם דתור כ' ואסיקנא דם
 דהם קרביה דם דפר,
 כלומר דם שכתוב בספוק
 קרביה מננו תשאר ד'
 ורוחוק קרביה מננו שטנא
 דהם הפסוק דם דפר
 גורעין קרביה מוסיפין אותו
 על הפר ודורשין אותו
 מהפר. וחוה שאמר ר' יהודה
 שטנא שטנא צריך לקבל ל'
 דם דפר מהפר. ואלו קבלו א'
 הכלי ואספן כלי ועשן כ'
 דם דפר. וזה שמתע
 מפורשת בשמיטה קרשים
 פרק שני. תתורה הקדושה
 ממלא חפני מוה' קטיר.
 ומעביצין לו חפני חפני
 יולדין מלא [מלא] מקומי.
 מהם קומץ סל ב' מחטבה,
 ודמנא תחזית חטות חטובה,
 את תחזית לחטוי קומצה
 ולחטוי פיגול ודמנא עילוי,
 ודמנא תחזית חטות חטובה
 ודמנא תחזית חטות חטובה

ל' יום פסיל בהו נמי לינה,

[illegible]